

آذر ۱۳۹۵

قانون شماره ۲۱ شرکت های عمومی (سال ۱۹۹۷)

قانون، جهت بهره برداری،

رایزن بازرگانی جمهوری اسلامی ایران در عراق

شعبه سازمان توسعه تجارت ایران در بغداد

آذر ۱۳۹۵

قانون شماره ۲۱ شرکت های عمومی (سال ۱۹۹۷)

جمهوری عراق

به نام خلق

ریاست جمهوری

بنا به تصمیم مجلس شورای ملی و تصویب شورای فرماندهی انقلاب و با استناد به مفاد ماده (۵۳) قانون اساسی، قانون ذیل صادر گردید:

فصل اول: اهداف قانون و ضروریات تأسیس شرکت

(ماده ۱):

معنی واژه های به کار رفته در این قانون به شرح ذیل است:

وزیر: وزیر ذیصلاح یا رئیس بخش وابسته به آن وزیر

وزارتخانه: وزارتخانه ذیربط یا مقامات مرتبط با آن وزارتخانه

شرکت عام: هر واحد اقتصادی متعلق به بخش دولتی که کاملاً توسط آن بخش سرمایه گذاری شده و از یک شخصیت حقوقی و استقلال مالی و اداری برخوردار باشد و بر اساس اصول اقتصادی عمل نماید

مرجع ثبت شرکت: مرجع مسئول ثبت شرکتها شاغل در اداره ثبت شرکتها وابسته به وزارت بازرگانی

(ماده ۲)

هدف از صدور این قانون سازماندهی و ثبت شرکت های عام و نحوه ی تصفیه کار آنهاست، تهیه و تدوین قوانین و مقررات مالی و اداری هماهنگ به منظور دستیابی به بالاترین مرحله رشد و توسعه در کار و تولید با بهره گیری از اصول حسابداری اقتصادی و امکانات سرمایه گذاری اموال عمومی و تلاش و فعالیت برای تحقق بخشیدن اهداف دولتی و افزایش سطح کاربری اقتصاد ملی

(ماده ۳)

وزارتخانه اظهارنامه ای مبنی بر تأسیس شرکت عام به هیأت دولت ارائه می دهد که در آن اظهارنامه گزارشی درباره اهداف اقتصادی و فنی تأسیس آن شرکت توضیح می دهد، همچنین موارد ذیل ذکر می گردد:

اولاً: نام شرکت و نشانی دفتر مرکزی آن

ثانیاً: اهداف شرکت و فعالیت آن

ثالثاً: سرمایه شرکت یا منابع تأمین سرمایه آن

رابعاً: هرگونه اطلاعات ضروری دیگر

(ماده ۴)

پس از موافقت هیأت دولت با اظهارنامه تأسیس شرکت، وزارتخانه اقدام به تهیه اساسنامه شرکت می نماید که موارد ذیل را در بر می گیرد:

اولاً: نام شرکت و نشانی دفتر مرکزی آن که نام شرکت از موضوع کاری که شرکت از آن اقتباس کرده نامگذاری می شود و عبارت (عام) در پایان نام شرکت اضافه می شود.

این قانون در روزنامه رسمی وقایع عراق به شماره ۳۶۸۵، ۰۶/۰۱/۱۹۹۷ منتشر گردید

ثانیاً: اهداف شرکت

ثالثاً: موضوع کار شرکت

رابعاً: سرمایه شرکت

خامساً: نام اعضای مؤسس شرکت

سادساً: سایر اطلاعات ضروری

(ماده ۵)

پس از موافقت هیأت دولت مبنی بر تأسیس شرکت و تهیه اساسنامه توسط وزارتخانه، مراتب جهت ثبت و تأیید آنها به اداره ثبت شرکتها ارسال می گردد

(ماده ۶)

اداره ثبت شرکتها پس از بررسی مدارک ارسال شده و پذیرش آنها اقدام به ثبت شرکت و صدور گواهی تأسیس شرکت می نماید، سپس وزارتخانه آگهی تأسیس شرکت را جهت انتشار به روزنامه رسمی ارسال می دارد

(ماده ۷)

از تاریخ صدور آگهی تأسیس شرکت در روزنامه رسمی، آن شرکت از اعتبار و شخصیت حقوقی برخوردار می گردد

فصل دوم: سرمایه شرکت

(ماده ۸)

سرمایه شرکت با صدور بخشنامه ای از سوی هیأت دولت در این رابطه تعیین می گردد

(ماده ۹)

اولاً: سرمایه شرکت برای نگهداری یکجا یا به طور اقساط مهلت دار طبق طرح هماهنگ شده با وزارت دارایی به خزانه عمومی سپرده می شود

ثانیاً: اموال منقول و غیر منقول اختصاص یافته برای سرمایه شرکت به عنوان سرمایه پرداخت شده به شمار می رود

ثالثاً: در صورت مشارکت دو یا چند شخصیت حقوقی دیگر در سرمایه شرکت عام، آنها نیز مبلغ سهام اختصاص یافته ی خود را پرداخت می نمایند و مشمول ضوابط و مقررات این قانون می شوند

(ماده ۱۰)

اولاً:

(۱) در صورت لزوم سرمایه شرکت با هماهنگی وزارتخانه ذیربط و وزارت دارایی افزایش یا کاهش می یابد، این امر منوط به اخذ موافقت هیأت دولت می باشد

(۲) وزیر ذیربط پس از موافقت وزیر دارایی با افزایش سرمایه شرکت اقدام به تأمین مبلغ افزوده (از محل طرحهای سرمایه گذاری شده و اصلاح اساسنامه در خصوص مبلغ سرمایه می نماید)

ثانیاً: در صورت موافقت هیأت دولت با پیشنهاد افزایش یا کاهش سرمایه شرکت، وزارتخانه ذینفع اقدامات لازم برای اجرای این پیشنهاد از جمله اصلاح اساسنامه را اتخاذ می نماید

ثالثاً: وزارتخانه نسخه ای از اساسنامه اصلاح شده را جهت ثبت به اداره ثبت شرکتها همچنین نسخه دیگری برای انتشار به روزنامه رسمی ارسال می دارد

فصل سوم: سود و زیان شرکت

(ماده ۱۱)

اولاً (ماده) (۱۰) لغو گردید و ب ه جای آن بموجب قانون اصلاح شرکت ه سال ۲۰۰۲ ماده مفاد بند فعلی اضاف ه گردید

اولاً: منظور از سود خالص در مفاد این قانون، درآمد به دست آمده بر ارزش سپرده ی سرمایه شرکت در پایان سال مالی شرکت طبق ضوابط و مقررات مندرج در مفاد قانون ورعایت اصول حسابرسی و بازرسی جاری در کشور که به تأیید سازمان حسابرسی و سایر مراجع ذیصلاح رسیده باشد

ثانیاً: هرگونه سود و زیان صورت گرفته در نتیجه فعالیت غیر عادی شرکت در سود خالص سالیانه منظور نمی گردد بلکه به عنوان سود سهام کارگران بین آنها تقسیم می گردد ۱۰۸

ثالثاً: میزان سود قابل تقسیم نباید از میزان % ۳۰ هزینه های جاری شرکت بیشتر باشد، باقیمانده ی سود حاصل به شرح ذیل تقسیم می گردد:

۱ - اختصاص % ۱۰ از میزان سود خالص به صندوق ذخیره شرکت به عنوان اندوخته قانونی به منظور پوشش هزینه های جاری، اموال اندوخته شرکت باید ظرف مدت ۵ سال صرفاً به منظور استفاده در طرح های توسعه به کار برود، در غیر این صورت به وزارت دارایی احاله می گردد

۲ - اختصاص % ۴۰ از میزان ارزش افزوده سود قابل تقسیم به شرکت های عام وابسته به بخش صنعتی که در حساب صندوق ذخیره ثبت می گردد و به شرح ذیل اختصاص می یابد:

الف: میزان % ۹۰ برای طرح توسعه و آماده سازی کارخانجات تولیدی

ب: میزان % ۱۰ برای طرح خانه سازی کارگران

ج: میزان اختصاص یافته برای بندهای فوق باید ظرف مدت ۵ سال صرفاً به منظور استفاده در طرح های توسعه به کار برود، در غیر این صورت به وزارت دارایی احاله می گردد

۳- باقیمانده مبلغ اختصاص یافته برای بندهای فوق کسر وبه وزارت دارایی احاله می گردد

رابعاً: سود بدست آمده طبق مفاد بند(ثالثاً): این ماده به شرح ذیل تقسیم می گردد:

الف: ۴۵٪ به خزانه عمومی

ب: ۳۳٪/به اعضای هیأت مدیره وکارگران برجسته وکارمندان حوزه ستادی وزارت ذیربط بر اساس ضوابط هیأت مدیره و موافقت وزیر

ج: ۵٪ به بخش مطالعات و توسعه

د: ۵٪ به خدمات اجتماعی ورفاهی کارگران

ه: باقیمانده سود حاصله به صندوق ذخیره انتقال داده می شود

خامساً: هیأت دولت می تواند میزان اعلام شده در بندهای(ثالثاً) و (رابعاً) این ماده افزایش یا کاهش دهد

(ماده ۱۲)

میزان ۲۵٪ از سود حاصله قبل از تقسیم بین سهامداران برای جبران زیان های سال های گذشته اگرچنانچه وجود داشته باشد، اختصاص می یابد

(ماده ۱۳)

اگرچنانچه زیان های شرکت به میزان ۲۵٪ سرمایه اسمی فعلی آن بالغ گردد، هیأت مدیره شرکت ضمن بررسی علت زیان های وارده یک راه حل اقتصادی مناسب برای جبران زیان های وارده ارائه نموده و نسخه ای از راه حل خود را جهت اتخاذ اقدامات مقتضی به وزارتخانه ذیربط ارسال می دارد

(ماده ۱۴)

مفاد بند (ثانیاً) ماده ۱۱ لغو گردید و ب جای آن بموجب قانون اصلاح شرکت ها سال ۲۰۰۲ ماده فعلی اضافه گردید

مفاد بخش (۳) ب بند(ثالثاً) اضافه گردید

ب ه مصوب ه شورای فرماندهی منحل انقلاب مراجع ه کنید

اگر چنانچه زیان های شرکت به میزان % ۵۰ سرمایه اسمی فعلی آن بالغ گردد، وزارتخانه ضمن بررسی علت زیان های وارده یک راه حل اقتصادی مناسب برای جبران زیان های وارده ارائه نموده و نسخه ای از راه حل خود را به هیأت دولت جهت اتخاذ اقدامات مقتضی و یا تصفیه شرکت ارسال می دارد

فصل چهارم: سرمایه گذاری واستقراض

(ماده ۱۵)

اولاً: شرکت می تواند مازاد نقدینگی خود را با همکاری سایر شرکتهای سهامی در چارچوب اهداف خود در داخل عراق سرمایه گذاری نماید، همچنین پس از اخذ موافقت هیأت دولت می تواند در خارج از کشور سرمایه گذاری نماید
ثانیاً: اگر چنانچه شرکت بخواهد مازاد نقدینگی خود را با همکاری سایر شرکتهای خارجی و عربی در چارچوب اهداف خود در خارج کشور سرمایه گذاری نماید قبلاً موافقت هیأت دولت را بدست بیاورد .
ثالثاً: شرکت می تواند با همکاری شرکتهای عراقی و عربی و خارجی در طرحهای سرمایه گذاری در عراق در چارچوب تحقق اهداف شرکت مشارکت نماید

(ماده ۱۶)

اولاً: شرکت می تواند مازاد نقدینگی خود را به صورت سپرده ثابت در بانکهای عراق در مدت حد اکثر ۱۸۰ روز به ودیعه بگذارد تا اقدامات لازم برای گشایش حساب پس انداز و تعیین میزان سود سپرده به پایان برسد
ثانیاً: شرکت های بیمه و بیمه مجدد و بانکها می توانند اموال خود را در زمینه های مختلف سرمایه گذاری نمایند
هیأت دولت می تواند زمینه های سرمایه گذاری اعلام شده در بخش (۱) این بند معرفی نماید

(ماده ۱۷)

شرکت برای تأمین بخشی از منابع مالی اجرای طرحهای سرمایه گذاری خود می تواند از مؤسسات مالی و شرکتهای ملی بموجب عقد قرارداد و تعیین شروط لازم استقراضاً تسهیلات مالی دریافت نماید به شرط آنکه حجم اموال دریافت شده از ۵۰٪ سرمایه شرکت تجاوز ننماید

(ماده ۱۸)

اگر چنانچه شرکت بخواهد از منابع خارج از کشور استقراض نماید باید موافقت هیأت دولت را اخذ نماید

فصل پنجم: اداره شرکت و هیأت مدیره

(ماده ۱۹)

شرکت توسط یک هیأت مدیره اداره می شود که مسئولیت تنظیم سیاست اداری و مالی و برنامه ریزی طرحهای اجرایی و فنی شرکت را در راستای تحقق اهداف آن بر عهده دارد، همچنین هیأت مدیره بر روند کار و فعالیت شرکت نظارت دارد و می تواند آنچه که لازم باشد بخشی از صلاحیتهای خود را به مدیر عامل تفویض نماید

(ماده ۲۰)

اعضای هیأت مدیره از مدیر عامل و رئیس هیأت مدیره و هشت عضو که به شرح ذیل معرفی می شوند:

اولاً: چهار عضو به انتخاب وزیر از بین مدیران بخش های مختلف شرکت که از تخصص و تجربه ی لازم در امر فعالیتهای شرکت برخوردار می باشند

ثانیاً: دو عضو به انتخاب پرسنل شاغل در شرکت

ثالثاً: دو عضو به انتخاب وزیر خارج از شرکت که از تخصص و تجربه کافی برخوردار می باشند، مفاد این بند اصلاح گردید

رابعاً: سه عضو به عنوان علی البدل که یکی توسط پرسنل شرکت و دوفرد توسط وزیر انتخاب می شوند

خامساً: هیأت مدیره شرکت در اولین جلسه ی خود یک نفر را به عنوان نائب رئیس شرکت به منظور انجام فعالیت رئیس اداره در حالت غیاب وی انتخاب می نماید

(ماده ۲۱)

آییننامه ی داخلی شرکت نحوه ی انتخاب کاندیداهای پرسنل شرکت برای تصدی عضویت در هیأت مدیره و شرایط آنها را تعیین می نماید

(ماده ۲۲)

مدت دوره هیأت مدیره شرکت سه سال متوالی است که این مدت قابل تجدید می باشد

(ماده ۲۳)

اولاً: هیأت مدیره ماهیانه یک جلسه بنا به دعوت رئیس هیأت مدیره برگزار می کند

ثانیاً: هیأت مدیره می تواند جلسات فوق العاده تشکیل دهد البته بنا به دعوت کتبی یا تقاضای دو تن از اعضای هیأت مدیره

ثالثاً: حد نصاب قانونی تشکیل جلسات هیأت مدیره حضور اکثریت اعضا با حضور حتمی رئیس یا نائب رئیس هیأت مدیره همچنین ملاک مصوبات هیأت بدست آوردن اکثریت آرای حاضران در جلسه می باشد، در صورت برابر شدن آراء، مجموع آرای که رأی رئیس هیأت مدیره در میان آنهاست، بر سایر آراء برتری دارد

(ماده ۲۴)

هیأت مدیره در صورت خالی بودن کرسی اعضای اصلی هیأت مدیره، می تواند از یک عضو علی البدل برای جایگزینی وی جهت حضور در جلسات هیأت مدیره دعوت بعمل آورد.

(ماده ۲۵)

تمامی مصوبات هیأت مدیره قابل اجرا است مگر درباره تصمیمات ذیل که موافقت وزیر را می خواهد:

اولاً: برنامه آینده شرکت و ترازنامه سالیانه

ثانیاً: صورت حساب های نهایی و گزارش سالیانه شرکت

ثالثاً: توسعه شرکت

رابعاً: منابع مالی تأمین هزینه های تولید

(ماده ۲۶)

مصوبات هیأت مدیره درباره موارد مندرج در مفاد ماده (۱۵) این قانون قابل اجرا است در صورتیکه وزیر ذیربط ظرف ۲۵ روز از تاریخ تصویب آنها هیچگونه مخالفتی ننماید، اگر چنانچه وزیر مخالفت ورزد هیأت مدیره بار دیگر با حضور و ریاست وزیر ذیربط تشکیل جلسه می دهد و درباره ی آن موارد تصمیم می گیرد، تصمیمات اخذ شده با اکثریت حاضرین به عنوان رأی نهایی معتبر و قانونی است.

فصل ششم: مدیر عامل شرکت

(ماده ۲۷)

مدیرعامل شرکت از بین افراد متخصص و خیره که دارای تحصیلات عالی دانشگاهی می باشند انتخاب می شود، نامبرده توسط هیأت دولت معرفی می شود و به عنوان بالاترین مقام شرکت به شمار می رود وی مسئولیت اجرای کارهایی که هیأت مدیره به او محول می نماید بر عهده دارد

فصل هفتم: بازرسی و نظارت داخلی

این عنوان جدیداً ب ه این فصل اضافه گردید

بازرسی و نظارت داخلی

(ماده ۲۸)

هدف از بازرسی یا نظارت داخلی شرکت کنترل و مراقبت مؤثر از اموال و دارایی های شرکت می باشد، برای تحقق این منظور بازرسی می تواند از تمامی روش ها و سازمانهای مرتبط با کار نظارت و کنترل بهره ببرد

(ماده ۲۹)

بازرسی گزارشهای ماهیانه ای درباره فعالیت های شرکت به مدیر عامل ارائه می دهد که هیأت مدیره شرکت ظرف ۳۰ روز از تاریخ دریافت گزارش ها باید اقدامات لازم برای حل و فصل اختلافات پیش آمده را اتخاذ نماید

(ماده ۳۰)

تعیین وظایف بازرسی بر عهده ی مدیر عامل است، هیچ کس حق ندارد اعضای خاطی را مجازات نماید بجز با نظر واخذ موافقت هیأت مدیره

فصل هشتم: ادغام شرکت

(ماده ۳۱)

اولاً: شرکت می تواند در یک یا چند شرکت متعلق به دولت ادغام شود و شرکت جدیدی تشکیل دهد به شرط آنکه فعالیت آن با سایر شرکتهای مقابل مشابه یا مکمل آن باشد، البته دستور ادغام شرکت در یک یا چند شرکت دیگر باید توسط وزیر ذریبط صادر شود، اما اگر چنانچه شرکتهای مورد ادغام وابسته به وزارتخانه های دیگری باشند باید وزیران مربوطه (موافقت خود را با طرح ادغام اعلام نمایند، در هر حال شرکت جدید باید مفاد مندرج در مواد (۳۱) الی (۳۳) و همچنین (۴۳) این قانون را رعایت نماید

ثانیاً: وزیران مربوطه پس از ارائه پیشنهاد خود مبنی بر ادغام شرکتهای متبوع خود نسخه ای از این پیشنهاد را به اطلاع هیأت مدیره می رسانند تا نامبرده در جریان امر قرار گیرد، سپس این پیشنهاد برای تصویب در جلسه هیأت دولت مطرح و وارد شور می شود

(ماده ۳۲)

پس از موافقت هیأت وزیران با طرح ادغام طبق مفاد ماده (۳۱) این قانون وزارتخانه ای که پیشنهاد این طرح را داده است در نهایت مالک و مسئولیت نظارت بر شرکت جدید را برعهده می گیرد، بطوریکه در درجه اول اقدام به اصلاح اساسنامه قبلی یا تهیه اساسنامه جدید برای شرکت ادغام یافته می نماید، البته هیأت مدیره شرکت مسئولیت اصلاح اساسنامه یا تهیه اساسنامه ی جدید را برعهده می گیرد.

(ماده ۳۳)

وزارتخانه مراتب تشکیل شرکت جدید را به اطلاع اداره ثبت شرکتهای می رساند، اسناد و مدارک کافی برای ثبت آن شرکت ارسال می دارد، شرکت جدید از تاریخ ثبت آن در دفاتر رسمی اداره ثبت شرکتهای و صدور گواهی جدید تأسیس شرکت از اعتبار قانونی برخوردار می گردد

(ماده ۳۴)

اولاً: هیأت دولت با انتشار آگهی در روزنامه رسمی خبر اعلام تأسیس شرکت جدید را به اطلاع عموم می رساند

ثانیاً: حقوق و تعهدات شرکت یا شرکت های قبلی ادغام شده به شرکت جدید منتقل می شود

فصل نهم: تغییر نوع شرکت های عام

(ماده ۳۵)

پس از کسب موافقت هیأت دولت می توان شرکت عام را به شرکت سهامی تغییر داد

(ماده ۳۶)

وزارتخانه گزارشی درباره اهداف اقتصادی و فنی و دلایل تغییر نوع شرکت همچنین شیوه ی تبدیل سهام سرمایه شرکت و انتقال آن به غیر، تهیه نموده و آن را برای تصویب به هیأت دولت ارسال می دارد

(ماده ۳۷)

اولاً: پس از موافقت هیأت دولت با طرح تغییر نوع شرکت، وزارتخانه گزارشی درباره ی طرح جدید شرکت تهیه نموده و همراه با موافقت نامه هیأت وزیران آن را به اداره ثبت شرکتها ارسال می دارد

ثانیاً: وزارتخانه آگهی طرح تغییر شرکت را در روزنامه رسمی یا روزنامه انتشار یافته از سوی اداره ثبت شرکتها منتشر می نماید

ثالثاً: شرکت سهامی جدید شخصیت حقوقی خود را از تاریخ انتشار آگهی در روزنامه بدست می آورد

رابعاً: در هنگام تغییر نوع شرکت به شرکت سهامی، هیأت دولت باید میزان معینی از سرمایه اسمی شرکت قبلی را به نام

پرسنل شرکت عام اختصاص دهد و سهام مزبور را از طریق پذیره نویسی در اختیار آنها قرار دهد

(ماده ۳۸)

میزان مشارکت بخش دولتی در شرکت جدید طبق مفاد این قانون تعیین می گردد

فصل دهم: تصفیه شرکت

(ماده ۳۹)

اولاً: پس از تحقق دلایل اعلام شده در ماده (۱۴) این قانون، وزارتخانه باید موافقت هیأت دولت را برای تصفیه شرکت اخذ نماید

ثانیاً: در صورت موافقت هیأت دولت با طرح تصفیه شرکت، وزارتخانه اقدامات ذیل را اجرا می نماید:

۱ - تشکیل کمیته تصفیه با عضویت وزارت دارایی و سازمان حسابرسی و تعیین وظایف و صلاحیتهای آن کمیته از سوی وزارتخانه که نسخه ای از دستور تشکیل کمیته به اداره ثبت شرکتها ارسال می گردد

۲ - شرکت بلافاصله پس از صدور دستور طرح تصفیه فعالیت های خود را متوقف می نماید و فقط در طول مدت تصفیه شخصیت حقوقی خود را حفظ می نماید

۳ - کمیته تصفیه تمامی اسناد ومدارک شرکت را ضبط و دارایی آن را بررسی می نماید و در نهایت گزارشی از روند کار خود را به وزارتخانه ارسال می دارد

۴ - کمیته تصفیه کلیه حقوق وتعهدات شرکت را طبق دستور تصفیه ومفاد این قانون برعهده می گیرد

۵ - کمیته تصفیه تمامی حساب های مالی شرکت را تسویه می نماید ودر نهایت گزارشی درباره نتایج کار خود تهیه نموده وبه وزارتخانه ارسال می دارد، اگر چنانچه کار رسیدگی به حساب شرکت به سال دیگر موکول گردد، کمیته تصفیه کار خود را تا حصول نتیجه نهایی برای سالهای آینده ادامه می دهد

۶ - پس از پایان کار تصفیه گزارشهایی کمیته تصفیه همراه با گزارش بازرس به وزارتخانه ارسال می گردد

۷ - باقیمانده ی دارایی واموال موجود شرکت پس از تصفیه کار آن به خزانه عمومی یا شرکتهایی که از اموالشان استفاده شده است واریز می شود، وزیر می تواند ارزش اموال باقیمانده را قیمت گذاری نماید

۸ - مدت زمامت تصفیه نباید از سه سال بیشتر شود، در هر حال هیأت دولت در این باره تصمیم می گیرد

۹ - در صورت پایان کار تصفیه شرکت مطابق با مفاد این قانون وزارتخانه اداره ثبت شرکتهای را در جریان امر قرار

می دهد تا نام شرکت را از دفاتر رسمی خود حذف نماید ونسخه ای از گزارش حذف شرکت در روزنامه رسمی انتشار می یابد

فصل یازدهم: مقررات عمومی وپایانی

(ماده ۴۰)

تمامی واحدهای اقتصادی که در حال حاضر با سرمایه خود دارای فعالیت اقتصادی می باشند ظرف مدت حد اقل یک سال از تاریخ اجرای این قانون باید وضعیت خود را با مفاد این قانون وفق نمایند

(ماده ۴۱)

هیأت دولت سایر شرکتهای استخراج نفت وابسته به وزارت نفت را بجز در موارد مقتضی از مفاد این قانون مستثنی می نماید

(ماده ۴۲)

فعالیت شرکت زیر نظر بازرس وسازمان بازرسی کشور قرار می گیرد

(ماده ۴۳)

وزیر ذریعہ آیینامہ داخلی شرکت را صادر می نماید کہ این آیینامہ توسط ہیأت مدیرہ ظرف ۶۰ روز از تشکیل شرکت تہیہ وبہ اطلاع وزیر می رسد، موارد ذیل در آیین نامہ مزبور لحاظ می شود:

اولاً: وظایف و صلاحیتہای ہیأت مدیرہ

ثانیاً: شیوہ انتخاب نمایندگان پرسنل شرکت بہ عضویت ہیأت مدیرہ

ثالثاً: صلاحیت های مورد نظر اعضای ہیأت مدیرہ

رابعاً: تشکیلات اداری شرکت و تعیین حدود وظایف و کار و نوع فعالیت ہر یک از بخش های اداری

خامساً: پیگیری فعالیتہای شرکت و بازرسی و نظارت داخلی آن

سادساً: سایر موارد کہ در رابطہ با کار و فعالیت شرکت باشد

(ماده ۴۴)

وظایف جدید اداری پرسنلی کہ بہ عضویت ہیأت مدیرہ شرکت در می آیند طبق مفاد این قانون تعیین می شود

(ماده ۴۵)

این قانون از تاریخ انتشار در روزنامہ رسمی قابل اجرا می باشد و هیچ اقدامی مغایر با مفاد عمومی و خصوصی آن جایز نمی باشد

این قانون در تاریخ ۱۹۹۷/۰۸/۱۸ میلادی در بغداد تحریر گردید .

رئیس جمهوری